

Andet ved at see hen til samtlige fremmede Landes Erfaringer — kan man ikke i fuld Udstrækning komme til at beskaffe den personlige Virksomhed; man kan ikke gaae videre end til at lægge Skatten paa de mere Velhavende; al Formue kan man vel beskaffe, men gaaer man ned til de smaa Indtægter af personlig Virksomhed, kan man ikke længere tænke sig noget godt Skattesystem. Her stilles altsaa den praktiske Fordring, ikke at gaae for langt ned. Men hvad er saa naturligere end at lade de forskjellige Interesser veie op mod hinanden til Fordeel for det praktiske Gode, paa den ene Side at fritage Indkomster af personlig Virksomhed for Skat, mod paa den anden Side til Gjengjæld at lade dem betale, hvad der maaffee i og for sig er en Uretfærdighed, men som opveies af de praktiske Fordele ved Skat paa den Slags Varer, som der her er Tale om? Men Toldblovgivningen er maaffee ikke engang det, som meest trænger til Reformer. Har ikke Finantsministeren for Aar og Dag siden lovet os en Reform af Skibsfarssafgifterne? Jeg skal ikke tale om Bygningsafgiften; jeg skal indrømme, at efter de Forhandlinger, der have fundet Sted her, maae vi maaffee lade denne Skat, der ganske vist efter min Overbeviisning lægger en Byrde paa Kjøbstæderne, der er af en uheldig Beskaffenhed, hvile en Stund endnu. Men saa Sportelvæsenet? Er ikke hele Landet, ja Regjeringen vel ogsaa, enig om, at her er en Afgift, som vi ikke ret vel længer kunne finde os i? Vi have her noget Gammelt og Slet fra en gammel og slet Tid. Thi vor Sportelovgivning er jo fremkommen væsentlig i den uheldige Krigsperiode ved Aarhundredets Begyndelse. Man bevarer væsentlig de Satser, der vare vedtagne i 1814, da hele Landets finantsielle Tilstand var saa yderst uheldig, at Opgaven maatte være hurtigst muligt at skaffe Staten forøgede Indtægter. Og hvorledes omtales den af den Mand, der har skrevet Sportelloven, Anders Sandø Døstved, den Mand, som ellers er saa konservativ og holder paa Alt, hvad der bestaaer, og især, som alle andre Folk, paa, hvad han selv har gjort? I sit Livs og sin Tids Historie, dette bekjendte Skrift, som Døstved har udgivet, bryder han

fuldstændig Staven herover, idet han siger, at intetsteds trænger man mere til en Reform. Men hvor bliver Reformationen af? Have vi ikke i de foregaaende Sæstioner bragt den frem, men vi ere blevene viste fra den ene Minister til den anden; først viste man os fra Finantsministeren til Justitsministeren, og, da vi saa interpellerede ham, blev der svaret, at det berøede paa Finantsministeren. Ifjor fik vi da endelig indbragt en Resolution, hvori vi forlangte denne Reform, men saa hed det sig, at den maatte opsættes, at den ikke kunde komme for, fordi der skulde tilveiebringes Dplysninger. Det er ikke behageligt at vedtage en saadan Resolution mod Regjeringen, og jeg vil haabe, at den høitæredede Minister vil imødefomme os. Ellers have vi ikke noget andet Middel end at vedtage en saadan Resolution, thi vi ville have en Reform, hvad saa Regjeringen siger. Jeg haaber dog, det er et Punkt, hvor den høitæredede Minister kan imødefomme os. Som sagt, jeg kan ikke Andet end lægge den største Vægt paa disse Reformer. Skatteforhøielse faaer vi, man hvor blive Reformerne af? Naar vi faae dem, saa er jeg for mit Bedkommende villig til at bevilge Skatter, men ellers ikke. Der er endnu mange andre Punkter, som her træde frem, og som kunne behøve Drøftelse, men det, der mere end noget Andet af hele vor uheldige finantsielle Stilling af sig selv frembyder sig for Enhver, er naturligvis de stakkels Statsobligationer, denne Maalestof, dette Barometer, som viser lavere og lavere, dette Hjælpemiddel for Staten, der bliver svagere og svagere. Er der Noget, der trænger til at bringes paa Fode, saa er det dette. Man forringer ved de idelig og idelig nedadgaaende Courser en stor Mængde Menneffers Formuer Aar for Aar, men der er Meget, der følger med Obligationerne, nemlig Etigningen af Rentefoden, det/er en formelig Ulykke, en national Ulykke, der her foregaaer, og hvor er Hjælpemidlet derimod? Tænker man da ikke paa at tage alvorligt fat for Statens egen Skyld, for at Crediten ikke skal blive svækket, naar man skal bruge den, for at man ikke da skal komme til at realisere under uheldigere og uheldigere Bilkaar? Der kan jo ganske vist gøres Noget og maa gøres